

Posl.br.P.563/04

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Korčuli po sucu tog suda Vladimiru Depolo, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, područna služba u Dubrovniku, koju zastupa punomoćnik Antun Grego u radnom odnosu kod tužitelja na adresi Korčula, protiv tuženog Danko Surjan Milizin iz Vele Luke, Bad ulaz III-prizemlje, koga zastupa punomoćnik Antun Žanetić odvjetnik u Blatu, radi ispražnjenja stana i predaje u posjed, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 12. travnja 2006. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženog istog dana

presudio je

Dužan je tuženi Danko Surjan Milizin da stan u Veloj Luci na adresi Bad ulaz III-prizemlje ukupne površine 34,86 m² kojeg bespravno koristi preda tužitelju i to slobodnog od osoba i stvari, sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužitelj u predmetnoj tužbi navodi da je temeljem Ugovora o korištenju stana od 11. siječnja 1978. godine stan u Veloj Luci na adresi Bad, ulaz III-prizemlje koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, predsoblja, kupaonice sa WC, ostave, lođe i drvarnice ukupne površine 34,86 m² koristila Marija Oreb a nakon smrti njenog supruga Oreb Antuna pok.Franka iz Vele Luke.

U predmetni stan u međuvremenu da se uselio bez ikakvog pravnog osnova tuženi Danko Surjan kojeg koristi do danas, a što je sve razlogom da je tužitelj kao vlasnik stana bio prinuđen ustati predmetnom tužbom

Tuženik je u svom odgovoru na tužbu naveo da se protivi predmetnom tužbenom zahtjevu iz razloga da je njegova sada pok.baba Marija Oreb rođ.Oreb kao nositeljica stanarskog prava otkupila predmetni stan od ranijeg vlasnika-tužitelja, da bi potom tuženi nasljeđem od svoje babe stekao istog.

nisu otkupili, te da tuženi nije nasljednik svoje babe Oreb Marije kako je to inače naveo u svom odgovoru na tužbu.

Budući da Oreb Marija za života kako to sama priznaje u svojoj oporuci nije otkupila sporni stan to ga ni tuženik odnosno njeni zakonski nasljednici nisu mogli eventualno steći nasljeđem.

Nakon ocjene predloženih dokaza valjalo je donijeti presudu sa kojom se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja.

Stranke iako pozvane stranke nisu zatražile ni popisale parnični trošak pak je odluka o istome izostala.

U Korčuli, 12.travnja 2006.

S u d a c:

Vladimir Depolo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za Županijski sud u Dubrovniku.

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
☒ Upravitelj sudećih pisarnica:

GŽ.1437/06

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Korčuli

PRIMLJENO

21. 06. 2006

Županijski sud u Dubrovniku, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Eugena Missoni, kao predsjednika vijeća, te Marije Vetme i Kruna Koromana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Dubrovniku, koju zastupa punomoćnik Antun Grego, u radnom odnosu kod tužitelja, protiv tuženika Danka Surjana Milizin iz Vele Luke, kojeg zastupa punomoćnik Antun Žanetić, odvjetnik u Blatu, radi predaje stana u posjed, odlučujući o tuženikovoj žalbi izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Korčuli poslovni broj P.563/04 od 12. travnja 2006. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 8. lipnja 2006. godine

presudio je

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Korčuli poslovni broj P.563/04 od 12. travnja 2006. godine.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odlučeno je:

„Dužan je tuženi Danko Surjan Milizin da stan u Veljoj Luci na adresi Bad ulaz III-prizemlje ukupne površine 34,86 m² kojeg bespravno koristi preda tužitelju i to slobodnog od osoba i stvari, sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.“

Protiv navedene presude pravodobnu žalbu je izjavio tuženik zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353.stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj:53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03 - dalje: ZPP)

s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev odbije u cijelosti ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj je odgovorio na žalbu i predložio da se žalba kao neosnovana odbije.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presudu, kao i postupak koji je prethodio njezinom donošenju, u okviru žalbenih razloga te razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe članka 365.stavka 2. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354.stavka 2. točke 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, a niti one na koje ukazuje žalitelj.

Kako tuženik posebno ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354.stavka 2. točke 11. ZPP-a valja kazati da je presuda, koja se žalbom pobija, jasna i razumljiva da ju je moguće ispitati jer sadrži razloge o svim činjenicama bitnim za presuđenje koji su međusobno logično povezani i razumljivi, zbog čega, kao što je naprijed rečeno nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354.stavka 2. točke 11. ZPP-a.

Na neku drugu povredu žalitelj posebno ne ukazuje, pa je ovaj sud utvrdio da nije ostvaren žalbeni razlog iz članka 353.stavka 1. točke 1. ZPP-a.

Nisu ostvareni niti razlozi iz članka 353.stavka 1. točke 2. i točke 3. ZPP-a.

Prvostupanjski je sud, protivno žalbenim navodima, provedene dokaze valjano analizirao i ocijenio u smislu odredbe članka 8. ZPP-a, pa je na temelju potpunog i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenio materijalno pravo prihvativši tužbeni zahtjev.

Za svoja činjenična utvrđenja i činjenično pravne zaključke prvostupanjski je sud dao jasne i uvjerljive razloge koje prihvaća i ovaj sud pa se žaliteljica radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja upućuje na razloge prvostupanjske presude.

Tuženik u žalbi po prvi put ističe i prigovor retencije.

Temeljem odredbe članka 352.stavka 2. ZPP-a stranka ne može tek u žalbi iznijeti materijalnopравни prigovor, a takav je prigovor retencije, ili postupovnopравни prigovor o pitanju na koje prvostupanjski sud ne pazi po službenoj dužnosti.

Stoga je i ovaj žalbeni navod neosnovan.

Radi izloženog odlučeno je kao u izreci ove drugostupanjske presude temeljem odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a.

U Dubrovniku, 8. lipnja 2006. godine

Predsjednik vijeća:

Eugen Missoni, v.r.

**Suglasnost ovog prijepisa
s izvornikom potvrđuje**

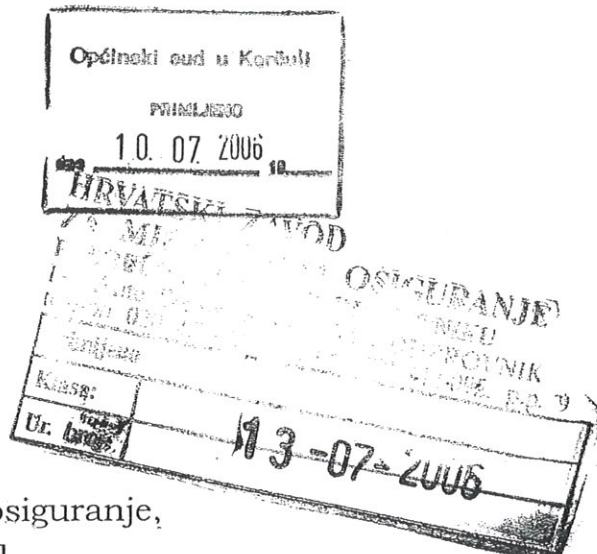
Upravitelj
sudske kancelarije:

Ar. 339/06

**HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA DUBROVNIK
P.P. 9
20001 DUBROVNIK**

Dubrovnik, 3.7.2006.

**OPĆINSKI SUD
KORČULA**

Ovrhovoditelj: Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje,
Područna služba u Dubrovniku

Ovršenik: DANKO SURJAN «Milizin» iz Vela Luke

PRIJEDLOG ZA OVRHU

radi ispražnjenja i predaje stana u posjed ovrhovoditelja

HZMO je oslobođen od
laćanja sudske pristojbe po
čl. 16. st. 2. Zakona o
sudskim pristojbama

- I Temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Korčuli, posl. broj P 563/04 od 12. travnja 2006. naloženo je ovršeniku da preda stan na adresi u Veloj Luci na adresi Bad ulaz III - prizemlje, slobodan od osoba i stvari.

DOKAZ: spis Općinskog suda
u Korčuli P. 563/04

- II Kako je rok za dobrovoljnu činidbu protekao, a ovršenik nije ovrhovoditelju u posjed predao stan označen u točki I ovog prijedloga to ovrhovoditelj predlaže da Sud donese

RJEŠENJE O OVRSI

Temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Korčuli posl. br. 563/04 od 12.travnja 2006. određuje se ovrha iseljenjem ovršenika iz stana na adresi Bad, ulaz III-prizemlje u Veloj Luci, na način da isti bude slobodan od osoba i stvari.

**HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA DUBROVNIK**

Broj: I-

002-339/06

RJEŠENJE O OVRSI

Sud određuje predloženu ovrhu. Ovrhovoditelju se
odmjerava trošak postupka u iznosu od

7.

kn

OPĆINSKI SUD U KORČULI

U Korčuli, dana

14. 07. 2006.

Sudac

K. R. VERNIĆ

Uputa o pravnomijeku:

Protiv ovog rješenja ovršenik može izjaviti žalbu u roku
od 8 dana, u 3 primjerka, ovom sudu, a ovrhovoditelj
samo ako je prekoračen njegov zahtjev ili zbog odluke
o trošku.

Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave
ovršenik može podnijeti prigovor u roku od 8 dana, a u
mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od 3 dana.

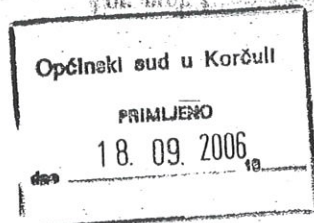

Suglasnost ovog otpavka s izvornikom
ovjerava

Upravitelj
sudske pisarnice

Ovr-339/06

12 1-09- 2006

GŽ. 1709/06

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Dubrovniku, kao drugostupanjski sud, po sucu toga suda Krunu Koromanu, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja Hrvatski Zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Dubrovniku, protiv ovršenika Danka Surjan „Milizin“ iz Vele Luke, radi ispražnjenja i predaje stana, odlučujući o ovršenikovoju žalbi izjavljenoj protiv rješenja o ovrsi Općinskog suda u Korčuli posl. br. Ovr-339/06 od 11. srpnja 20006. godine, dana 31. kolovoza 2006. godine,

riješio je

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje o ovrsi Općinskog suda u Korčuli posl. br. Ovr-339/06 od 11. srpnja 20006. godine.

Obrazloženje

Rješenjem o ovrsi označenim u izreci ovoga rješenja, a temeljem pravomoćne i ovršne presude prvostupanjskog suda posl. br. P-563/04 od 12. travnja 2006. godine, određena je ovrha iseljenjem ovršenika iz tamo označenog stana.

Protiv navedenog rješenja o ovrsi ovršenik je pravodobno izjavio žalbu.

Ovršenikova žalba nije osnovana.

Ovršenik u žalbi i ne navodi nijedan valjan žalbeni razlog zbog kojega se može izjaviti žalba protiv rješenja o ovrsi u smislu odredbe članka 46. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04 i 88/05 - dalje: OZ), a ovaj sud ne nalazi ni da bi postojali razlozi na koje drugostupanjski sud povodom žalbe pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe stavka 5. članka 46. OZ-a.

Ovršenikovi žalbeni navodi, sve kada bi bili i posve točni, nemaju pravne važnosti u ovom ovršnom postupku u kojem važi načelo formalnog legaliteta, pa ovršni sud

nije ovlašten ispitivati osnovanost i pravilnost ovršne isprave, a ovršenik je sve te prigovore mogao istaknuti u parničnom postupku u kojem je donesena presuda koja predstavlja ovršnu ispravu temeljem koje je ožalbenim rješenjem određena ovrha.

Zbog toga je ovršenikovu žalbu kao neosnovanu valjalo odbiti, pa je stoga i odlučeno kao u izreci ovoga drugostupanjskog rješenja, temeljem odredbe članka 380. točka 2. supsidijarnog Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03) u vezi s odredbom članka 19. stavak 1. OZ-a.

U Dubrovniku, 31. kolovoza 2006. godine

S u d a c:

Kruno Koroman, v.r.

**Suglasnost ovog prijepisa
s izvornikom potvrđuje**

Upravnik
sudske kancelarije:

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U KORČULI
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNI URED U DUBROVNIKU
DUBROVNIK, TR. ADELA PAŠIĆA 11

Primljeno: 29-12-2016

Općinske	Org. po
Područni broj	Pril. Vrij

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA DANA 07.01.2017.
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI
Dana 22. 12. 2016
Ovlašteni službenik: [signature]

Posl.br.P.130/14 - 8

ODLUKA JE OVRŠNA DANA 23.01.2017.
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI
Dana 22. 12. 2016
Ovlašteni službenik: [signature]

PRESUDA
ZBOG IZOSTANKA

Općinski sud u Korčuli po sucu tog suda Mariji Skokandić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB 84397956623, Područni ured u Dubrovniku, Ante Starčevića 3, protiv tuženog Danka Surjan iz Vele Luke, Ulica 66, br. 15, OIB 11359009087, radi naplate, na pripremnom ročištu dana 17. veljače 2015. u nazočnosti tužitelja a odsustvu tuženika

presudio je

Tuženik je dužan u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe platiti tužitelju iznos od 11.503,80 kn uz zateznu kamatu koja na navedeni iznos teče počev od 1. siječnja 2014. pa do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećanoj za petpostotnih poena.

Obrazloženje

U tužbi se navodi da tuženik bez valjanog osnova koristi stan u vlasništvu tužitelja u Velej Luci na adresi Ulica 66 br. 15-i to stan u prizemlju površine 34,86 m². Kao korisnik tog stana, tvrdi tužitelj, tuženik je dužan sve do iseljenja plaćati naknadu za korištenje shodno odredbama Zakona o obveznim odnosima, a mjesečna naknada iznosi 348,60 kn. Iako pozvan platiti odgovarajuću naknadu za proteklih 33 mjeseca tuženik se, kako dalje navodi tužitelj, na to oglašio slijedom čega njegov dug u istom razdoblju iznosi 11.503,80 kn. Stoga tužbom od 21. ožujka 2014. tužitelj zahtjeva podmirenje navedenog duga postavivši tužbeni zahtjev kao u pravorijeku.

Tuženiku ovakva tužba nije dostavljena na odgovor već mu je upućena zajedno sa pozivom na ročište. Pri tome je po pitanju dostave sud primijenio odredbu čl. 143. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07,

84/08, 57/11, 25/13 i 89/14 - dalje ZPP) te su pismena tuženiku dostavljena putem oglasne ploče ovoga suda budući mu ni na adresu prijavljenog prebivališta nije bilo moguće na drugi način uručiti poziv za ročište.

Na pripremno ročište dana 17. veljače 2015. tuženik nije pristupio, a punomoćnik tužitelja je predložio donijeti presudu zbog izostanka. Stoga je, a ocijenivši da su ispunjeni svi drugi uvjeti iz čl. 332. ZPP-a donesena presuda zbog izostanka te je odlučeno kao u pravorijeku.

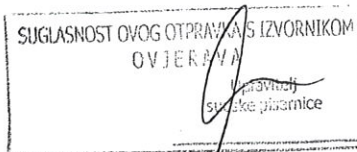
U Korčuli, 17. veljače 2015.

Sudac:

Marija Skokandić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za Županijski sud u Dubrovniku.

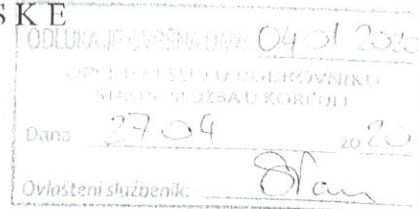

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, OIB: 48074464528, po sutkinji tog suda Katarini Rendulić Vežić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, Područni ured Dubrovnik, Dubrovnik, Ante Starčevića 3, kojeg kao punomoćnik zastupa zaposlenik Antun Bronzan, protiv tuženika Danka Surjana iz Vela Luke, Ulica 66 15, OIB: 11359009087, radi isplate, nakon glavne rasprave održane dana 28. lipnja 2019. god. u prisutnosti punomoćnice tužitelja, dana 23. srpnja 2019. god.

presudio je

Nalaže se tuženiku Danku Surjanu iz Vela Luke, OIB: 11359009087, da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Područni ured Dubrovnik, OIB: 84397956623, plati iznos od 12.201,00 kn, zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku počev od 1. 10.2018. god. do isplate, prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

U tužbi se navodi da tuženik bez pravne osnove koristi stan u Veloj Luci na adresi Ulica 66 broj 15, prizemlje, stan broj 2 površine 34,86 m², čest.zgrade 4650 k.o. Vela Luka, i pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Korčuli posl.br.P.130/14 od 17. veljače 2015. god. tuženiku je naloženo platiti naknadu za korištenje stana za razdoblje od 1.04.2011. god. do 31.12.2013. god. u iznosu od 11.503,80 kn.

Nadalje se navodi da je za razdoblje od 1.11.2015. god. do 30.09.2018. god. tuženik dužan prema Zakonu o obveznim odnosima za vrijeme stanovanja u stanu sve do iseljenja ili zaključenja ugovora o najmu plaćati naknadu za korištenje stana u visini od 348,60 kn mjesečno i ukupan dug za 35 mjeseci iznosi 12.201,00 kn. Tužitelj da je tuženika obavještavao o stanju duga za korištenje stana na što se tuženik nije odazvao niti je podmirio dug.

Tužitelj zahtijeva da sud naloži tuženiku da mu plati iznos od 12.201,00 kn sa zateznim kamatama počev od 1. listopada 2018. god.

Dostava poziva zajedno s tužbom upućeno tuženiku putem pošte na adresu navedenu u tužbi bila je bezuspješna. U evidenciji JRO MUP-a RH adresa na kojoj je prijavljeno prebivalište tuženika istovjetna je adresi navedenoj u tužbi.

Nekoliko puta ponovljena dostava poziva i tužbe tuženiku putem pošte nije uspjela, sudu je svaki put vraćena neuručena pošiljka uz napomenu dostavljača obaviješten-nije podigao pošiljku.

Potom je sud postupio u skladu s odredbom člana 143. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14 - u daljnjem tekstu ZPP) te je dostava pismena tuženiku obavljena isticanjem na mrežnoj stranici e-oglasna ploča suda pošto mu na adresu prijavljenog prebivališta nije bilo moguće na drugi način uručiti poziv za ročište i tužbu.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom naknade zbog korištenja tužiteljeve nekretnine u naravi stan u čest.zgr. 4650 k.o. Vela Luka u mjesečnom iznosu od 348,60 kn kroz razdoblje od 35 mjeseci, kojeg koristi tuženik bez osnove.

U dokaznom postupku pročitana je presuda Općinskog suda u Korčuli posl.br.P.563/04 od 12. travnja 2006. god., presuda Županijskog suda u Dubrovniku posl.br.Gž.1437/06 od 8. lipnja 2006. god., rješenje o ovrši Općinskog suda u Korčuli posl.br.Ovr.339/06 od 11. srpnja 2006. god., rješenje Županijskog suda u Dubrovniku posl.br.Gž.1709/06 od 31. kolovoza 2006. god., rješenje Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli posl.br.Ovr.55/17 od 18. rujna 2017. god., presuda zbog izostanka Općinskog suda u Korčuli posl.br.P.130/14 od 17. veljače 2015.god., opomena Klase: 371-02/14-01/1, Ur.broj: 341-5-15/1-16-8 od 156. prosinca 2016. god., opomena Klase: 371-02/14-01/1, Ur.broj: 341-05-15/1-18-16 od 25. siječnja 2018. god. i povratnica.

Na temelju rezultata provedenog postupka utvrđeno je

- da je u pravomoćno okončanoj parnici kod ovog suda posl.br.P.563/04 koju je inicirao tužitelj protiv tuženika, presudom tuženiku naloženo da stan u Veloj Luci na adresi Bad, prizemlje površine 34.86 m2 kojeg bespravno koristi preda tužitelju slobodnog od osoba i stvari,

- da je tužitelj na temelju pravomoćne i ovršne presude posl.br.P.563/04 od 12. travnja 2006. god. pokrenuo ovršni postupak radi ispražnjenja i predaje predmetnog stana i nakon pravomoćnosti rješenja o ovrši ovršni postupak je obustavljen zbog neaktivnosti ovrhovoditelja ovdje tužitelja,

- da je pravomoćnom presudom zbog izostanka posl.br.P.130/14 od 17. veljače 2015. god. tuženiku naloženo da tužitelju plati naknadu za korištenje predmetnog stana bez valjane pravne osnove u iznosu od 11.503,80 kn,

- da je tužitelj tuženiku uputio dvije opomene radi podmirenja duga.

Iz sadržaja pravomoćnih presuda u pravnoj stvari istih stranaka i iz izlaganja tužitelja, razvidno je da je tužitelj vlasnik stana u Veloj Luci, predjel Bad, površine 34,86 m2, u prizemlju čest.zgrade 4560 k.o. Vela Luka u kojem stanuje tuženik duže godina bez ikakve pravne osnove.

Odredba člana 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 121/11 i 78/15 -u daljnjem tekstu ZOO) sadrži opće pravilo koje propisuje pravni osnov stjecanja bez osnove. Obveza vraćanja stečenog bez osnove nastaje iz nekoliko slučajeva pa tako i po osnovi upotrebe tuđe stvari u svoju korist koju propisuje odredba člana 1120. ZOO.

Tuženik bez ikakve valjane pravne osnove koristi za stanovanje predmetni stan te tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu s osnova korištenja tuđe nekretnine na temelju instituta stjecanja bez osnove.

U smislu odredbe člana 1120 ZOO kada je netko tuđu stvar uporabio u svoju korist, vlasnik može zahtijevati nezavisno od prava na naknadu štete, ili ako nje nema, da mu ovaj naknadi korist koju je imao od uporabe.

Korist koju je ostvario tužitelj u konkretnom slučaju sastojala bi se od novčanog iznosa na ime najamnine koju bi tuženik morao plaćati drugoj osobi (tužitelju) za korištenje nekretnine prema stanju nekretnine i prilikama kroz relevantno vrijeme uporabe.

Kod određivanje naknade treba voditi računa o površini nekretnine, namjeni, položaju i mogućnosti korištenja prema mjesnim prilikama.

Uvažavajući sve relevantne činjenice i okolnosti a osobito činjenicu da je i za prethodno razdoblje od 01.04.2011. god. do 31.12.2013. god. tužitelj zahtijevao isti mjesečni iznos, sud nalazi po slobodnoj ocjeni primjenom člana 223. ZPP da je iznos naknade kojeg tužitelj zahtijeva primjeren.

Kako je tuženik i u razdoblju od 1.11.2015. do 30.09.2018. god. koristio tužiteljevu nekretninu bez pravne osnove dužan je tužitelju isplatiti naknadu utvrđenu u iznosu od 12.201,00 kn (348,60 kn x 35 mjeseci).

Na tako utvrđeni iznos tužitelju pripadaju i zatezne kamate koje tužitelj zahtijeva od dospijeća cjelokupne tražbine.

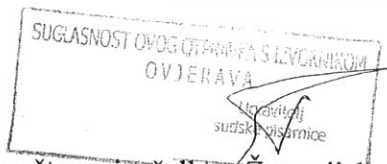
Presuđeno je kao u izreci.

U Korčuli, 23. srpnja 2019. god.

S u t k i n j a :

Katarina Rendulić Vežić, v.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana objave presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.